

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Cbi/3/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6109203452
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vavreková, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6109203452.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci žalobcu 1/ A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., žalobcu 2/ D. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., zast. advocatus s. r. o., so sídlom Palackého 12, 814 99 Bratislava, IČO: 36 868 752, proti žalovanému JUDr. Ivan Dlhopolec, so sídlom kancelárie správcu Nám. SNP 27, 960 01 Zvolen, správca konkurznej podstaty úpadcu Zámocká spoločnosť, akciová spoločnosť "v konkurze" so sídlom Vajanského 16, 984 01 Lučenec, IČO: 35 687 533, o vylúčení majetku zo súpisu oddelenej podstaty úpadcu, rozhodujúc o sťažnosti proti výške trov konania, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Cbi/3/2009 zo dňa 31. 08. 2023 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 06. 03. 2009 domáhali proti žalovanému určiť, že majetok, ktorý je zapísaný do súpisu oddelenej podstaty úpadcu, a to byt č. 48 nachádzajúci sa na 4. poschodí bytového domu na Zámockej ulici č. 24, 26, 28, súpisné č. 7327, postaveného na parc. č. 835/47, 835/51 a 835/53, vchod Zámocká/B, obec Bratislava, štát Slovenská republika, zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. F. G. a garáž č. 019, nachádzajúca sa v suteréne bytového domu na Zámockej ulici č. 24, 26, 28, súpisné č. XXXX, postavenej na parc. č. 835/47, 835/51 a 835/53, vchod Zámocká/B, obec Bratislava, štát Slovenská republika, zapísaná na LV č. XXXX, k. ú. F. G., je vylúčený zo súpisu majetku oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa A. H., A.: XX XXX XXX, v konkurznom konaní sp. zn. 2K/18/2007 vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica na majetok úpadcu Zámocká spoločnosť, akciová spoločnosť "v konkurze", IČO: 35 687 533. Súd vo veci rozhodol uznesením č. k. 8Cbi/3/2009-618 zo dňa 13. 02. 2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 03. 2023 tak, že konanie zastavil a žalobcom priznal spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodol súdny úradník uznesením č. k. 8Cbi/3/2009-647 zo dňa 31. 08. 2023 tak, že výška trov konania žalobcov 1/ a 2/ je 617,26 Eur a prijímateľom náhrady trov konania je právny zástupca žalobcov 1/ a 2/, keď pri rozhodovaní o výške nároku žalobcov na náhradu trov konania podľa ust. § 262 ods. 2 CSP vychádzal z ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "vyhláška"), kedy základnú sadzbu tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby určil vo výške 1/13 výpočtového základu z dôvodu, že predmetom sporu bolo vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty proti žalovanému ako správcovi konkurznej podstaty, kedy ide o osobitný druh konania v zmysle zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v ktorom súd nerozhoduje o vlastníctve konkrétnej veci, ale o tom, či žalobcovi patrí alebo nepatrí také právo k veci, ktoré vylučuje, aby predmetná vec bola zapísaná do súpisu konkurznej podstaty a následne postupom podľa tohto zákona aj speňažená. Úlohou súdu je preskúmanie, či vec bola do tohto súpisu zapísaná oprávnene alebo nie, avšak súd nerozhoduje o konkrétnych právach alebo povinnostiach, v danom prípade o konkrétnom vlastníckom práve k nehnuteľnosti. Preto pri tomto type konania ide o peniazmi neoceniteľnú

skutočnosť a základnú sadzbu tarifnej odmeny je potrebné určiť podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky. Iná je situácia v spore o určenie vlastníckeho práva, v ktorom je hodnota veci oceníteľná, pretože sa rozhoduje o vlastníckom práve ku konkrétnej veci.

2. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 8Cbi/3/2009 zo dňa 13. 02. 2023 konanie zastavil a priznal žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 03. 2023.

3. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 8Cbi/3/2009 zo dňa 31. 08. 2023 určil výšku trov konania žalobcov 1/ a 2/ na sumu 617,26 Eur s tým, že prijímateľom náhrady trov konania je právny zástupca žalobcov 1/ a 2/.

4. Dňa 03. 10. 2023 podali žalobcovia v zákonnej lehote na súd sťažnosť voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Cbi/3/2009 zo dňa 31. 08. 2023 o výške trov konania v celom rozsahu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, z dôvodu rozporu uznesenia s ústavnoprávnym výkladom a z dôvodu porušenia zásady právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodovania a navrhli zmeniť rozhodnutie tak, že súd prizná žalobcom náhradu trov konania v súlade s ust. § 9 ods. 1 vyhlášky v spojení s ust. § 10 ods. 2 vyhlášky podľa návrhu žalobcov zo dňa 06. 04. 2023. Sťažnosť odôvodnili tým, že prvoinštančný súd pri rozhodovaní neskúmal/neposudzoval rozhodné kritériá pre výpočet trov konania podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky a neskúmal ani rozhodné kritériá pre výpočet trov konania podľa ust. § 10 ods. 2 vyhlášky. Žalobcovia majú za to, že ak súd dospeje k záveru, že nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, súd obligatórne skúma východiská pre taký záver, ktorými sú povinnosť súdu (1) skúmať, čo je skutočným obsahom predmetu konania, pričom nepostačuje iba konštatovanie, že sa jedná "o vylúčenie veci z konkurznej podstaty" a (2) skúmať potenciálny výsledok pre strany sporu. Excindačná žaloba podľa ust. § 78 ZoKR na vylúčenie majetku zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu, je osobitným druhom žaloby a zároveň skrytou žalobou na plnenie. Žalovaný zapísal majetok žalobcov do súpisu konkurznej podstaty úpadcu v súpisovej hodnote 8.570.750 Sk (284.496,78 Eur), ktorá je zároveň aj hodnotou sporu a z ktorej žalobcovia vychádzali pri vyčíslení výšky nároku na náhradu trov konania. Žalobcovia ďalej uviedli, že právne závery všeobecného súdu vyslovené v skutkovo a právne identických veciach zavazujú ostatných sudcov rozhodnúť identicky v obdobných veciach, a to do takej miery, aby nedochádzalo k porušeniu princípu právnej istoty a k strate dôvery v spravodlivé súdne konania, pričom poukázali na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 222/2019-46 z 20. 08. 2019, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 61Cbi/4/2009-831 zo dňa 10.11.2010, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/21/2011 zo dňa 10. 08. 2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/173/2007 z 28. 05. 2008, rozsudok Okresného súdu Bratislava č.k. 1Cbi/3/2011 zo dňa 10. 10. 2013. V zmysle ustálenej a aktuálnej súdnej praxe ústavného súdu platí, že pre posúdenie hodnoty predmetu sporu (základnej sadzby tarifnej odmeny) nie je rozhodujúca povaha sporu, ale zistenie, čo skutočne tvorí predmet sporu, z ktorého dôvodu neobstojí paušálne aplikácia ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky bez toho, aby sa rozlíšilo, čo reálne tvorí predmet sporu. Vyjadriť hodnotu sporu predovšetkým znamená vysporiadať sa skutočným obsahom predmetu konania, t. j. s tým, aké účinky má pre sporové strany, resp. aký vplyv má na zmenu hmotnoprávneho postavenia účastníkov tohto konania, ktoré kritérium je základným východiskom pre ustálenie si hodnoty sporu, pričom uviedli nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 93/2021 z 19. 05. 2021. Žalobcovia ďalej poukázali na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 58/2021 z 05. 05. 2021, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 528/2021-60 zo 14. 12. 2021. Žalobcovia ďalej namietli nepriznanie odmeny za rokovanie s klientami dňa 22. 03. 2019. Pokiaľ bol právny úkon uskutočnený síce v čase, kedy bolo konanie prerušené, ale samotný úkon bol účelným a odôvodneným, žalobcovia majú nárok na náhradu jeho uskutočnenia. Účelom stretnutia bolo zvolenie ďalšieho postupu vo veci, s poukazom na nové procesné skutočnosti a objasnenie právneho stavu veci žalobcom s poukazom na rozsudok č. k. 12C/66/2008-2013 zo dňa 22. 02. 2019, ktorým okresný súd určil neexistenciu záložného práva. Predmetom rokovania bolo oboznámenie sa žalobcov so všetkými aktuálnymi rozhodnutiami, ktoré mali význam pre vylúčenie ich majetku z oddelenej podstaty úpadcu v tomto konaní.

5. Žalovaný sa k sťažnosti žalobkyne nevyjadril.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 240 C. s. p. sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

8. Podľa § 242 C. s. p., sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

9. Podľa § 243 C. s. p., v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

10. Podľa § 248 C. s. p., o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 C. s. p., súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1, 2 C.s.p. ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

13. Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak

a) nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami,

b) klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo

c) klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži jej na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

14. Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky, celková výška tarifnej odmeny sa určí súčinom základnej sadzby tarifnej odmeny stanovenej podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

15. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

16. Okresný súd Banská Bystrica ako súd prvej inštancie (§ 248, § 12 CSP) po zistení, že sťažnosť žalobcov bola podaná oprávnenou osobou (§ 240 CSP) v zákonnej lehote (§ 242 CSP), skôr ako mohol pristúpiť k meritórному preskúmaniu veci na základe podanej sťažnosti, musel sa zaoberať naplnením formálnych podmienok pre jej podanie, medzi nimi prednostne otázkou či sťažnosť obsahuje požadované náležitosti (§ 243 CSP) a dospel k záveru, sťažnosť obsahuje náležitosť v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a je o nej možné rozhodnúť.

17. Súd preskúmal sťažnosť podanú žalobcami a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná, preto ju v súlade s § 250 ods. 1 CSP zamietol. Žalobcovia vo svojej sťažnosti argumentovali predovšetkým tým, že súd pri rozhodovaní o výške nároku žalobcov na náhradu trov konania podľa ust. § 262 ods. 2 CSP nemal vychádzať z ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, ale mal na priznanie výšky trov aplikovať ustanovenia § 9 ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 vyhlášky, kedy považovali vylučovaciu žalobu za žalobu na plnenie a predmet sporu za oceneľný peniazmi. Sudca sa s argumentáciou žalobcov nestotožnil, keď sa plne pridržiava uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 65/2024-20 z 29. februára 2024, na ktoré odkazuje a keď má za to, že závery uvedeného uznesenia sú použiteľné aj na toto konanie. Ako uviedli aj žalobcovia, Ústavný súd Slovenskej republiky sa už viackrát vyjadril k aplikácii § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky a k významu najmä v ňom uvedeného slovného spojenia "ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch". Vyjadriť hodnotu predovšetkým znamená

vysporiadať sa so skutočným obsahom predmetu konania, t.j. s tým, aké účinky má pre účastníkov (resp. strany sporu) meritorne rozhodnutie súdu v tomto konaní, resp. aký vplyv má na zmenu hmotnoprávneho postavenia účastníkov tohto konania (II. ÚS 492/2013, IV. ÚS 187/2018, I. ÚS 92/2020, I. ÚS 111/2020, III. ÚS 91/2023). K charakteru konania o vylúčenie veci z konkurznej podstaty ako osobitného konania podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, jeho odlišenia od žaloby o určenie vlastníckeho práva, ako aj k potrebe vysporiadania sa s otázkou vlastníckeho práva k vylučovanej veci len ako o predbežnej otázke v rámci rozhodovania o vylučovacej žalobe (za predpokladu, že to má pre rozhodnutie vo veci právny význam) sa už opakovane vyjadroval najvyšší súd napr. v rozsudku sp. zn. 1Obo/7/2017 z 30. januára 2018, v uznesení sp. zn. 2Obo/75/2020 z 28. decembra 2020, v uznesení sp. zn. 2Obo/1/2021 z 28. októbra 2021, v rozsudku sp. zn. 2Obo/5/2022 z

26. apríla 2023. Ústavný súd v uvedenom rozhodnutí poukázal tiež na to, že v niektorých starších rozhodnutiach najvyššieho súdu (napr. uznesenie sp. zn. 4Obo/173/2007 z 28. mája 2008, rozsudok sp.zn. 2Obo/123/2008 z 15. októbra 2008, rozsudok sp. zn. 4Obo/5/2014 z 19. novembra 2013) je možné stretnúť sa aj s právnym názorom, že ide o žalobu na plnenie. Sudca vyhodnotil, že tieto rozhodnutia a v nich vyslovený právny názor, už boli prekonané novšími rozhodnutiami.

18. Ústavný súd v uvedenom uznesení č.k. II. ÚS 65/2024-20 z 29. februára 2024 konštatoval, že vyhláška rozlišuje, kedy je predmet právnej služby, o ktorom prebieha civilný proces, ocenieľný (vyjadriteľný) v peniazoch (§ 10 ods. 2 vyhlášky) a kedy tomu tak nie je (§ 11 ods. 1 vyhlášky), pričom zásadný význam má otázka, ktoré z dvoch možných ustanovení vyhlášky pre výpočet základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta sa má aplikovať v konkrétnej veci. Za peniazmi ocenieľný predmet konania sú považované predovšetkým spory, v ktorých ide o určenie vlastníckeho práva k veci. Naopak, za peniazmi neocenieľný predmet konania sa považujú napríklad konania o určenie neplatnosti právneho úkonu, konania o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok alebo incidenčné konania (III. ÚS 91/2023). V otázke ocenieľnosti predmetu konania na účely určenia tarifnej hodnoty veci je vždy potrebné vychádzať z konkrétnych okolností každej jednotlivéj veci. Účelom vylučovacej žaloby je dosiahnuť vylúčenie určitého majetku zo súpisu konkurznej podstaty a predísť jeho speňaženiu. V takomto konaní sa zisťuje, či je daný dôvod na vylúčenie majetku zo súpisu a rozhodnutím súdu sa na účely konkurzu vymedzuje príslušnosť majetku ku konkurznej podstate, resp. sporná vec sa vylučuje zo súpisu. Všeobecný súd vo vylučovacom konaní rieši výhradne otázku, či vec bola zaradená do súpisu oprávnene alebo nie. O práve založenom predpismi hmotného práva (teda o tom, kto je vlastníkom veci, ktorá bola správcom zaradená do súpisu podstaty) sa súd vyjadruje len ako o prejudiciálnej otázke v odôvodnení svojho rozhodnutia, ak to je podstatné z hľadiska rozhodnutia o vylúčení spornej veci z konkurznej podstaty. Žaloba o vylúčenie veci z konkurznej podstaty je tak svojou povahou procesnou žalobou a spravuje sa procesnými predpismi. Prípadné vyhovieť žalobe nemá pre žalobcu žiadne hmotnoprávne účinky (nenadobúda vlastnícke právo k vylučovaným veciam originálnym a ani iným spôsobom). S ohľadom na túto skutočnosť potom cena veci, o vylúčenie ktorej ide, nemá v takom konaní určujúci význam. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že najvyšší súd sa tarifnou odmenou v konaní o vylúčenie veci z konkurznej podstaty vyjadril už v uznesení sp. zn. 3Obo/262/2007 z 28. októbra 2008, kde konštatoval, že konanie o vylučovacej žalobe treba z hľadiska určenia tarifnej odmeny za úkon právnej služby považovať za také konanie, ktorého hodnotu nemožno vyjadriť v peniazoch, preto úspešnému účastníkovi patrí náhrada trov konania ako v určovacom spore s neocenieľnou hodnotou veci. Predmetom tohto konania nie je peňažné plnenie, ale uloženie konkrétnej povinnosti. Podobný názor vyslovil najvyšší súd aj v neskorších rozhodnutiach, napr. vo veci sp. zn. 1Obo/14/2012 z 15. mája 2013 a sp. zn. 5Obo/75/2009 z 29. apríla 2010, v ktorých zdôraznil, že vylúčenie veci z konkurznej podstaty je osobitným konaním v zmysle ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v ktorom súd nerozhoduje o tom, kto je vlastníkom veci, ktorá bola správcom zaradená do súpisu podstaty, ale rieši výhradne otázku, či vec bola zaradená do súpisu oprávnene alebo nie. Ide teda o spor, ktorého predmet nie je ocenieľný peniazmi.

19. S poukazom na uvedené má súd za to, že žalobcom bola správne priznaná náhrada trov konania v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, pretože uvedená excindačná žaloba je určovacom žalobou, ktorej výsledkom môže byť vylúčenie majetku zo súpisu a predmetom konania nie je peňažné plnenie, ale rieši sa výhradne otázka, či vec bola zaradená do súpisu oprávnene alebo nie, pričom cena veci, o vylúčenie ktorej ide, nemá v tomto konaní určujúci význam, spor je potrebné považovať za konanie s neocenieľnou hodnotou veci. Ako správne uviedli aj žalobcovia, účelom tejto vylučovacej žaloby bolo dosiahnuť vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty a predísť jeho speňaženiu. Avšak vo vylučovacom konaní sa rieši výhradne otázka, či vec bola zaradená do súpisu oprávnene alebo nie,

nenadobúda sa vlastnícke právo k vylučovanej veci. Predmetom tohto konania nie je peňažné plnenie, ale uloženie konkrétnej povinnosti a preto cena veci, o vylúčenie ktorej ide, nemá v takom konaní určujúci význam. Toto konanie z hľadiska určenia tarifnej odmeny za úkon právnej služby treba považovať za také konanie, ktorého hodnotu nemožno vyjadriť v peniazoch, a tak úspešným žalobcom patrí náhrada trov konania ako v určovacom spore s neoceniteľnou hodnotou veci.

20. V súvislosti s rozhodnutiami, na ktoré žalobcovia poukázali a ktoré pripojili aj k sťažnosti, kedy tvrdili porušenie princípu právnej istoty, súd uvádza, že išlo o rozhodnutia prvoinštančného okresného súdu a rozhodnutia odvolacieho súdu. Obsahom princípu právnej istoty v Civilnom sporovom poriadku (čl. 2 ods. 2 CSP) je ochrana legitímneho očakávania strany v to, že jeho vec bude rozhodnutá v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Týmto sú z vnútroštátnych súdov Ústavný súd Slovenskej republiky a Najvyšší súd Slovenskej republiky. Do tejto skupiny nepatria okresné súdy, konajúce v prvej inštancii, ani odvolacie súdy. Súdna prax okresných súdov, ani ak by bola ustálená, nespadá do ochrany legitímneho očakávania sporovej strany tak, ako je výslovne normatívne vymedzená v čl. 2 ods. 2 CSP. Preto ani v prípade, ak okresný súd dospeje k odlišnému právnemu názoru v porovnaní s iným rozhodnutím okresného súdu, nevyžaduje sa dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu tak, ako je tomu v prípade odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 a 3 CSP). Napriek tomu súd však uvádza, že v skutkovo obdobných veciach nie je ani len na úrovni súdov prvej inštancie ustálená súdna prax, keď v skutkovo obdobných veciach než na aké poukazovali žalobcovia boli vydané aj rozhodnutia s odlišným právnym záverom, na čo poukazuje aj Ústavný súd SR v uvedenom rozhodnutí č.k. II. ÚS 65/2024-20 z 29. februára 2024, v ktorom vyslovil, že Ústavný súd si je vedomý toho, že rozhodovanie všeobecných súdov v otázke ocenenia predmetu sporu pre účely výpočtu trov právneho zastúpenia je "pestré" a všeobecné súdy podobné situácie posudzujú rozdielne, zvlášť pokiaľ ide o určovacie žaloby. Napriek tomu, že ústavnému súdu neprislúcha zjednocovať judikatúru všeobecných súdov, má sudca za to, že v uvedenom novom rozhodnutí poukázal ústavný súd na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR napr. sp. zn. 3Obo/262/2007 z 28. októbra 2008, sp. zn. 1Obdo/14/2012 z 15. mája 2013 a sp. zn. 5Obo/75/2009 z 29. apríla 2010, z ktorých sa má pri určení tarifnej odmeny za úkon právnej služby v konaniach o vylučovacej žalobe vychádzať.

21. K nepriznaniu odmeny za rokovanie s klientami dňa 22. 03. 2019 súd uvádza, že súhlasí, že rokovanie s klientami môže byť účelný a odôvodnený výdavok aj počas prerušenia konania, avšak nezistil také okolnosti, aby to tak bolo aj v predmetnom prípade. V prípade priznania odmeny za tento úkon by už išlo o tri porady s klientami (27. 01. 2010, 22. 03. 2019, 27. 09. 2022), ktoré nasledovali za sebou bez toho, aby bol medzitým vykonaný iný úkon právnej služby, čo je v rozpore s § 13a ods. 3 vyhlášky. Zo záznamu o porade s klientom ďalej nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by mali vplyv na toto konanie, pričom ako aj v zázname skonštatoval právny zástupca, konanie ostáva prerušené.

22. Vzhľadom na to, že súd nezistil pochybenie v rozhodnutí Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Cbi/3/2009 zo dňa 31. 08. 2023, preto v zmysle vyššie uvedeného rozhodol o sťažnosti bez nariadenia pojednávania v zmysle § 249 CSP a sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP).